

UNA ACCIÓ EN FAMÍLIA

LA CARTA DEL COR

S'inicia durant el treball personal i es completa a casa. Cada pare/mare escriurà una carta adreçada als seus fills on els expliqui:

- * Per què han decidit fer aquest camí de catequesi junts.
- * Què és el que realment desitgen i somien per a ells a la vida.
- * Quines «monedes d'or» (valors, fe, amor) volen posar a la seva motxilla.

CATEQUESI DE FAMÍLIA

TEMA 1

PER QUÈ SOM AQUÍ?

Iniciant junts el camí de la fe en família

VÍDEOS

La vida con Dios (Dan Stevers) — «La vida amb Déu no és una religió, és una RELACIÓ».

El efecto Pigmalión (Anunci Divina Pastora) — Sobre el poder de confiar en els altres.

El Petit Príncep (The Little Prince, Stanley Donen, 1974 / Capítol XXI del llibre)

OBJECTIUS

- * Descobrir les **autèntiques motivacions** que els han portat a demanar la catequesi i la Primera Comunió, passant d'un mer «tràmit o festa» a una elecció conscient de vida.
- * Treballar l'actitud de la **confiança** des d'una clau adulta: comprendre que la proposta parroquial no és un conjunt de «classes» o continguts teòrics, sinó una proposta de relació amb Déu i amb la comunitat.
- * Recordar el **sentit dels sagraments de la Iniciació Cristiana** (Baptisme, Confirmació i Eucaristia) i convidar els pares que no tinguin la Confirmació a completar el seu propi itinerari de fe.

TEXT BÍBLIC

Lectura del llibre del Gènesi 1, 26-28.31

Déu digué: —Fem l'home a imatge nostra, a semblança nostra; que domini sobre els peixos del mar, els ocells del cel, els ramats, tota la terra i tots els animals que s'hi arrosseguen. I Déu creà l'home a imatge seva, el creà a imatge de Déu, els creà home i dona. Déu els beneí dient-los: —Sigueu fecunds i multipliqueu-vos, ompliu la terra i sotmeteu-la; domineu sobre els peixos del mar, els ocells del cel i tots els animals que s'arrosseguen per terra. I Déu veié que tot el que havia fet era molt bo.

TREBALL INDIVIDUAL

1.- Com són les meves relacions amb els altres?... (Superficials, frateres, interessades...?)

2.- Em costa confiar o fiar-me de les persones?

3.- Sento Déu com algú proper o com algú allunyat de la meva vida quotidiana?

4.- Què pot aportar la relació amb Déu a la meva vida familiar?

UNA ACCIÓ EN FAMÍLIA

MUR DELS AGRAÏMENTS I PREGUNTES

Durant la setmana, col·locar un full a la nevera o al taulell de casa. Cada membre de la família pot escriure-hi:

- * Una pregunta que es fa sobre la vida o sobre Déu.
- * Una cosa bona del dia per la qual vol donar gràcies a Déu (reconèixer que «en Ell vivim»).
- * En el sopar del cap de setmana, llegir-ho junts i fer una breu pregària d'acció de gràcies.

VÍDEOS

«Hannah y sus hermanas» (Woody Allen, 1986)

CATEQUESI DE FAMÍLIA

TEMA 2

PER QUÈ CREUEN LES PERSONES?

Explorant el regal i el sentit de la fe cristiana

OBJECTIUS

- * Reflexionar sobre les preguntes essencials de la vida: **per què existim?, quin sentit té la meva vida?, què hi ha després de la mort?** i descobrir com ens obren a la transcendència i a la pregunta per Déu.
- * Conèixer les diferències entre **Transcendència, Espiritualitat i Religió**.
- * Aclarir què significa «**l'experiència religiosa**», si creure és raonable o de persones antiquades, i per què hi ha tantes religions.

«L'únic coneixement absolut que pot assolir l'home, és que la vida no té sentit».
L.Tolstoi (1828-1910)

«No et demanis què pot donar-te la vida, sinó què espera de tu».
V. Frankl (1905-1997)

«La tragèdia de l'home modern no resideix en el fet de saber cada vegada menys sobre el sentit de la seva pròpia vida, sinó en el fet de despreocupar-se'n».
Václav Havel (1936-2011)

«No és fins que ens n'adonem que signifiquem quelcom pels altres que no sentim que hi ha un objectiu o propòsit en la nostra existència».
Stefan Zweig (1881-1942)

«En el fons son les relacions amb les persones allò que dona sentit a la vida».
Karl Wilhelm Von Humboldt (1769-1859)

«Ser allò que som i convertir-nos en allò que podem arribar a ser, és l'única finalitat en la vida»
R. L. Stevenson (1850-1894)

«Si la mort no fos el preludi a una altra vida, la vida present seria una burla cruel».
Mahatma Gandhi (1869-1948)

«Després d'haver descobert que la vida no té cap sentit, no ens queda més remei que donar-n'hi un».
Lucian Blaga (1895-1961)

TEXT BÍBLIC

Lectura dels Fets dels Apòstols 17, 22-28

Pau, dret al mig de l'Areòpag, va parlar així: —Atenesos, veig que en tot sou molt religiosos, perquè recorrent la ciutat i contemplant els vostres llocs sagrats, fins i tot he trobat un altar que porta aquesta inscripció: “Al déu desconegut”. Doncs bé, el que vosaltres adoreu sense conèixer és el que jo us anunciï. El Déu que ha fet el món i tot el que s’hi mou, Senyor com és de cel i terra, no habita en temples construïts per mans d’home ni té necessitat de cap servei dels homes, ell que a tots dona vida, alè i tota cosa. Ell va crear d’un sol home tota la raça humana perquè habités arreu de la terra. I ha fixat uns temps precisos i els límits dels llocs on els homes ha de viure, perquè cerquin Déu. De fet, potser podrien acostar-s’hi a les fosques i trobar-lo, perquè ell no és lluny de ningú de nosaltres, ja que “en ell vivim, ens movem i som”.

TREBALL INDIVIDUAL

1.- En quin moment de la meua vida em trobo? Sento que estic en crisi?

2.- Què és allò que dona sentit a la meua vida?

3.- He pensat en les grans preguntes de l’existència? Quina resposta hi dono?

4.- És Déu un referent de sentit en la meua vida?

UNA ACCIÓ EN FAMÍLIA

L'ANCORATGE DE LA CONFIANÇA

Aconseguir una pedra petita o un caragol de mar durant la setmana i posar-lo al centre de la taula del menjador. Cada vegada que algun membre de la família travessi un moment difícil (un examen, un problema a la feina, un disgust), agafarà la pedra un moment com a símbol de la “mà estesa” de Déu i recordaran junts les paraules de l’Evangeli:

«Coratge, no tinguis por».

CATEQUESI DE FAMÍLIA

TEMA 3

LA FE, EL CAMÍ QUE ENS UNEIX

Una guia per explorar junts la certesa de la presència de Déu

VÍDEOS

«La Cabaña» (Stuart Hazeldine, 2017)

Entrevista a Nick Vujicic («¿Qué hace a una persona extraordinaria?»)

Escena de la pel·lícula «Sigo como Dios»

OBJECTIUS

- * Acostar-se a l'experiència de la fe entesa com un **«fiar-se de Déu»** (confiar en la seva Paraula) a partir de l'experiència humana de la confiança interpersonal.
- * Descobrir que la fe és la **resposta lliure de l'home a un Déu** que li surt a l'encontre i l'ha estimat primer, evitant reduir-la a una mera religiositat o a complir normes.
- * Presentar la vida cristiana com **una trobada viva amb Jesucrist** present en l'Església i verificar la consistència de la pròpia experiència de fe.

TEXT BÍBLIC

Lectura de l'Evangeli segons Sant Mateu (Mt 14, 22-33)

La barca ja s'havia allunyat un bon tros de terra, i les ones la sacsaven, perquè el vent era contrari. A la matinada, Jesús va anar cap a ells caminant sobre l'aigua. Quan els deixebles el veieren caminant sobre l'aigua, es van esglaïar i es digueren: —És un fantasma! I es posaren a cridar de por. Però de seguida Jesús els digué: —Coratge! Som jo. No tingueu por! Pere li contestà: —Senyor, si ets tu, mana'm que vingui caminant damunt l'aigua. Jesús li digué: —Vine. Pere baixà de la barca, es posà a caminar damunt l'aigua i anà cap a Jesús. Però en veure que el vent era fort, es va acovardir. Llavors començà a enfonsar-se i cridà: —Senyor, salva'm! A l'instant, Jesús estengué sa mà i va agafar-lo dient-li: —Home de poca fe! Per què has dubtat? Llavors pujaren a la barca, i el vent va parar. Els qui eren a la barca es prosternaren davant d'ell i exclamaren: —Realment ets Fill de Déu.

TREBALL INDIVIDUAL

1.- Quins són els temporals o les crisis de la meva vida actualment?

2.- Amb qui compte de confiança que m'estengui la mà quan defalleixo?

3.- Què entenc ara per fe cristiana?

4.- Sento que la meva fe està en crisi, s'està apagant o està creixent?

UNA ACCIÓ EN FAMÍLIA

EL MOMENT DEL MESTRE INTERIOR

Aquesta setmana, abans de sopar o d'anar a dormir, la família dedicarà **3 minuts de silenci** junts. En acabar el silenci, cadascú respondrà a aquesta pregunta:

«En quin moment d'avui he sentit o he vist el rostre d'amor de Déu?»

VÍDEOS

«Dios sí existe, pero no como te lo han dicho». Luz Ikrion

¿EXISTE DIOS? - Atrévete a buscar

OBJECTIUS

- * **Rompre amb les imatges deformades**, feixugues o punicions de Déu (el jutge, el policia, el vellet distant) per descobrir el Déu revelat per Jesús: un Pare-Mare que és pura tendresa, amor, llibertat i vida.
- * Ajudar a pares i nins a fer una transició **des de la por o la culpa cap a una relació d'amor** i d'escolta del "Mestre Interior" que habita en el cor de cadas-

TEXT BÍBLIC

Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc 15, 11-32

I digué encara: --Un home tenia dos fills. Un dia, el més jove digué al pare: --Pare, dóna'm la part de l'herència que em toca. Ell els va repartir els béns. Al cap d'uns quants dies, el més jove va vendre's tot el que tenia i se'n va anar amb els diners en un país llunyà.

Un cop allí, dilapidà la seva fortuna portant una vida dissoluta. Quan s'ho hagué malgastat tot, vingué una gran fam en aquell país i començà a passar necessitat. Llavors es va llogar a un propietari d'aquell país, que l'envià als seus camps a pasturar porcs. Tenia ganes d'atipar-se de les garrofes que menjaven els porcs, però ningú no li'n donava. Llavors reflexionà i es digué: «Quants jornalers del meu pare tenen pa de sobres i jo aquí m'estic morint de fam! Aniré a trobar el meu pare i li diré: Pare, he pecat contra el cel i contra tu. Ja no mereixo que em diguin fill teu; tracta'm com un dels teus jornalers.» I se n'anà a trobar el seu pare.

Encara era lluny, que el seu pare **el veié** i es **commogué**, **corregué** el va **abraçar** i el **besà**. El fill li digué: --Pare, he pecat contra el cel i contra tu. Ja no mereixo que em diguin fill teu. Però el pare digué als seus criats: --De pressa, porteu **el vestit millor** i poseu-l'hi, poseu-li també **l'anell** i les **sandàlies**, porteu el vedell gras i mateu-lo, **mengem i celebrem-ho**, perquè aquest fill meu era mort i ha tornat a la vida, estava perdut i l'hem trobat. I es posaren a celebrar-ho.

Mentrestant, el fill gran era al camp. Quan, de tornada, s'acostava a la casa, va sentir músiques i balls i cridà un dels criats per preguntar-li què era allò. Ell li digué: --El teu germà ha tornat. El teu pare l'ha trobat en bona salut i ha fet matar el vedell gras.

El germà gran s'indignà i no volia entrar. Llavors el seu pare va sortir i el pregava. Però ell li respongué: --Fa molts anys que et serveixo sense desobeir mai ni un de sol dels teus manaments, i tu encara no m'has donat un cabrit per a fer festa amb els meus amics. En canvi, quan ha tornat aquest fill teu després de consumir els teus béns amb prostitutes, has fet matar el vedell gras.

El pare li contestà: --Fill, tu sempre ets amb mi, i tot el que és meu és teu. Però calia celebrar-ho i alegrar-se, perquè aquest germà teu era mort i ha tornat a la vida, estava perdut i l'hem trobat.

TREBALL INDIVIDUAL

1.- Com a pares i mares, quan els nostres fills s'equivoquen o ens deceben, quina és la nostra primera reacció? Ens costa oferir un amor incondicional sense passar abans la «factura» de la culpa?

2.- Quina dificultat trobam a l'hora de deixar que els nostres fills prenguin les seves pròpies decisions i cometem els seus propis errors? Ens fa por confiar en la seva llibertat?

3.- A vegades, sense adonar-nos-en, educam des de l'«haver de complir» o les expectatives estrictes? Caiem en la temptació de comparar els nostres fills o de jutjar com eduquen altres famílies?

4.- En el dia a dia de la nostra casa, plena de presses, feines i rutines, trobam espais per celebrar el simple fet d'estar junts i estimar-nos? Com feim que la nostra casa sigui un lloc on se celebri la vida?

UNA ACCIÓ EN FAMÍLIA

EL SENYAL DE LA CREU CONSCIENT

Aquesta setmana, abans de sortir de casa pel matí o abans de dormir, els pares faran el senyal de la creu al front de cada fill (i els fills al front dels pares) dient:

«Que el Pare et cuidi, el Fill et guïï i l'Esperit Sant et doni pau».

CATEQUESI DE FAMÍLIA

TEMA 5

QUIN ÉS EL DÉU DELS CRISTIANS?

Explorant el misteri de la Trinitat en família

VÍDEOS

«La Cabaña» (Stuart Hazeldine, 2017)

¿CÓMO ES DIOS? - Atrévete a buscar

OBJECTIUS

- * Descobrir que el Déu dels cristians no és un ésser solitari ni aïllat, sinó **un Déu que és Amor en relació**: un Pare que ens crea i ens estima, un Fill (Jesús) que camina amb nosaltres i ens salva, i un Esperit Sant que ens guia, ens dona força i habita en nosaltres.
- * Ajudar les **famílies a entendre la Trinitat** no com un «misteri matemàtic» abstracte, sinó com un model de família i comunitat basat en l'amor, la unió i la diversitat.

TEXT BÍBLIC

Lectura de la segona Carta de Sant Pau als cristians de Corint (2 Corintis 13, 10-13)

Finalment, germans, estigueu contents, refermeu-vos, exhorteu-vos, tingueu uns mateixos sentiments, viviu en pau, i el Déu de l'amor i de la pau serà amb vosaltres. Saludeu-vos els uns als altres amb el bes de pau. Us saluda tot el poble sant. Que la gràcia de Jesucrist, el Senyor, l'amor de Déu i la comunió de l'Esperit Sant siguin amb tots vosaltres.

TREBALL INDIVIDUAL

1.- El Pare (L'origen i la protecció): Com vivim la nostra responsabilitat de ser font d'amor i seguretat per als nostres fills, a imatge de Déu Pare?

2.- El Fill (La proximitat i l'exemple): Jesús ens ensenya a estar a prop dels altres. Quin exemple concret de vida cristiana estem donant als nostres fills en el dia a dia?

3.- L'Esperit Sant (La unió i la guia): L'Esperit és l'amor que uneix. Com gestionam els moments de discòrdia o cansament a casa per fer espai a la pau i al perdó?

4.- La Trinitat com a model: La Trinitat ens diu que ningú se salva sol i que Déu és comunitat. La nostra llar és una casa oberta als altres o vivim tancats en nosaltres mateixos?

UNA ACCIÓ EN FAMÍLIA

L'ACCIÓ DE CONSOL

Aquesta setmana la família identificarà una persona coneguda, veïna o familiar que ho estigui passant malament (per malaltia, soledat o tristesa).

Junts li faran una visita, una cridada o li duran un detall per ser «la cara amable de Déu» que consolat en el dolor.

CATEQUESI DE FAMÍLIA

TEMA 06

DÉU I EL MISTERI DEL MAL

Reflexionant sobre la presència de Déu enmig del sofriment en família

VÍDEOS

Dios existe - La maldad del hombre (Albert Einstein)

¿Porqué sufrimos? - Atrévete a buscar

OBJECTIUS

- * Prendre consciència de com ens situam personalment davant **l'escàndol del mal i el sofriment**, i esbrinar de quina manera afecta la nostra creença en un Déu infinitament bo i misericordiós.
- * Comprendre per què **Déu permet el sofriment i el mal** des de l'experiència de Job i la pedagogia de la confiança.
- * Descobrir **Jesús crucificat i ressuscitat com l'única resposta creïble i d'esperança** al problema del mal.

TEXT BÍBLIC

Lectura de l'Evangeli segons sant Joan 11, 21-27. 32-36

Marta va dir a Jesús: —Senyor, si haguessis estat aquí, el meu germà no hauria mort! Però ara mateix sé que tot el que demanis a Déu, Déu t'ho concedirà. Jesús li diu: —El teu germà ressuscitarà. [...] Jo soc la resurrecció i la vida. Qui creu en mi, encara que hagi mort, viurà. [...] Quan Maria va arribar on era Jesús, en veure'l, es va tirar als seus peus i li digué: —Senyor, si haguessis estat aquí, el meu germà no hauria mort! Jesús, en veure-la plorar a ella i als jueus que la feien companyia, es va commoure profundament i es contorbà. I va preguntar: —On l'heu posat? Li diuen: —Senyor, vine a veure-ho. **I Jesús va plorar.** Els jueus deien aleshores: —Mireu com l'estimava!

TREBALL INDIVIDUAL

1.- Quan a la nostra vida o a la de la nostra família arriba un dolor fort (una malaltia, la pèrdua d'un ésser estimat, una crisi econòmica o de parella), ens hem sentit alguna vegada defraudats o abandonats per Déu?

2.- Ens fa por o vergonya mostrar-li a Déu la nostra ràbia, la nostra tristesa o el nostre desconcert, o entenem que expressar el dolor és també una forma sincera de pregària?

3.- Com reaccionem quan un dels nostres fills pateix, té por o fa preguntes difícils sobre el mal i la mort? Caiguem en la temptació de donar «respostes fets» o saber estar al seu costat en silenci, abraçar-los i validar el seu dolor?

4.- Recordant que «Jesús va plorar», ens deixem veure vulnerables davant els nostres fills en els moments difícils, o intentem dissimular per semblar sempre forts?

5.- Vegem a vegades la temptació d'explicar el patiment com un «càstig» o una «prova» de Déu? Quin Déu volem transmetre als nostres fills quan les coses van malament: un Déu inaccessible que ho decideix tot des de dalt, o un Déu que plora i pateix AMB nosaltres?

6.- Davant el sofriment dels qui ens envolten (veïns, amics, familiars), quines dificultats trobem per ser la cara amable i consoladora de Déu? Com podem fer de la nostra llar un espai acollidor on es pugui compartir el dolor sense ser jutjat?

7.- Quina diferència fa en el nostre dia a dia viure els moments fosc amb la certesa de la fe que la mort i el mal no tenen la darrera paraula? Què ens manté drets quan tot sembla enfonsar-se?

UNA ACCIÓ EN FAMÍLIA

EL RACÓ DE LA PAU A CASA

Aquesta setmana la família triarà un petit espai de la casa (una taula, un prestatge) on posarà una imatge, una creu o una espelma. Cada vespre, abans d'anar a dormir, es dedicaran **2 minuts a encendre la llum i dir tres coses:**

- * una per la qual donar Gràcies,
- * una per la qual demanar Perdó,
- * una per la qual demanar Ajuda.

VÍDEOS

Fragment de la pel·lícula «**Como Dios**»

Fragment de pel·lícula: «**Gravity**»

CATEQUESI DE FAMÍLIA

TEMA 07

LA RELACIÓ AMB DÉU: LA PREGÀRIA

Explorant el regal i el sentit de la pregària cristiana

OBJECTIUS

- * Descobrir la **pregària no com una repetició rutinària de fórmules** buides ni com un compliment d'obligacions, sinó com una relació d'amistat, de diàleg i de filialitat amb Déu.
- * Ajudar les famílies a perdre la por a pregar, donant-los **eines pràctiques per cultivar el silenci, l'escolta i l'oració** compartida a la casa.
- * Descobrir el **valor de la pregària d'acció de gràcies, de petició i de contemplació**.
- * Oferir **eines pràctiques** per a la pregària individual i familiar.

TEXT BÍBLIC

Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 6, 5-14)

I quan pregueu, no sigueu com els hipòcrites, que els agrada de posar-se drets i pregar a les sinagogues i a les cantonades de les places perquè tothom els vegi. Us asseguro que ja tenen la seva recompensa. En canvi, tu, quan preguis, entra a la cambra més retirada, tanca-t'hi amb pany i clau i prega al teu Pare, present en els llocs més amagats, i el teu Pare, que veu el que és amagat, t'ho recompensarà. Quan pregueu, no parleu per parlar, com fan els pagans: es pensen que amb la seva xerrameca es faran escoltar. No sigueu, doncs, com ells, que bé sap el vostre Pare de què teniu necessitat abans que li ho demaneu. Vosaltres, pregueu així: Pare nostre del cel, santifica el teu nom, vingui el teu Regne, que es faci la teva voluntat aquí a la terra com es fa en el cel. Dóna'ns avui el nostre pa de cada dia; perdona les nostres ofenses, així com nosaltres perdonem els qui ens ofenen; no permetis que caiguem en la temptació, i allibera'ns del mal. Perquè, si perdoneu als altres les seves faltes, el vostre Pare celestial també us perdonarà a vosaltres; però si no els les perdoneu, el vostre Pare no us perdonarà les vostres.

TREBALL INDIVIDUAL

1.- Més enllà de les oracions que vam aprendre de petits, quina és la nostra experiència personal de pregària avui dia? Ens costa trobar temps o fer silenci?

2.- Com pregam a casa en família (abans de menjar, en anar a dormir, en moments de dificultat)? Ens fa vergonya o ens surt de manera natural?

3.- Com podem ajudar els nostres fills a descobrir un Déu a qui se li pot parlar amb confiança, sense por de ser jutjats?

4.- Jesús ens diu que Déu ja sap què necessitem abans de demanar-ho. Si Déu ja ho sap tot, per a què creieu que serveix demanar-li coses?

5.- De totes les peticions del Parnostre (el pa de cada dia, el perdó, la voluntat de Déu, l'alliberament del mal), quina és la que ressona més en la teva vida familiar actualment?

UNA ACCIÓ EN FAMÍLIA

1.- Es proposa a la família que a casa trobi un **moment sagrat** durant la setmana per compartir amb tota la família el que han viscut a la trobada d'iniciació cristiana.

2.- Es convida a les famílies a que casa col·loquin **una creu visible al raconet de pregària**. I se'ls anima a que quan tenguin una baralla o qualche enfado es reuneixin davant la creu per demanar perdó i abraçar-se.

CATEQUESI DE FAMÍLIA

TEMA 08

ACTITUDS DEL DÉU DE LA TENDRESA

Explorant el regal i el sentit de la tendresa cristiana

VÍDEOS

La Misión (El peso de los pecados)

Perdona setenta veces siete (www.lds.org)

OBJECTIUS

- * Descobrir el **rostre de la misericòrdia de Déu**.
- * Comprendre que els cristians creiem que **no hi ha res que Déu no pugui perdonar**, i que en el sagrament de la reconciliació és on podem viure aquesta experiència alliberadora.
- * Descobrir com l'experiència humana del perdó (perdonar i sentir-se perdonat) **és una experiència d'alliberament fonamental i necessària** per assolir la pau interior i viure en confiança i plenitud. Reflexionar sobre el perdó com a font de comunió i força sanadora tant per qui el dona com per qui el rep.
- * Meditar sobre l'**Evangelí del perdonar setanta vegades set**, és a dir sempre, expressió claríssima de que allò propi de Déu és perdonar.
- * **Descobrir la bellesa del sagrament de la Reconciliació**, i la necessitat que en tenim les persones, i convidar els pares i mares a celebrar el Sagrament de la Reconciliació. Oferir pautes per a practicar l'examen de consciència.

TEXT BÍBLIC

Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 18,21-35)

Aleshores Pere preguntà a Jesús: —Senyor, quantes vegades hauré de perdonar al meu germà les ofenses que em faci? Set vegades? Jesús li respon: —No et dic set vegades, sinó setanta vegades set. Per això passa amb el Regne del cel com amb un rei que volgué demanar comptes als seus subordinats. Tot just havia començat, quan li'n van portar un que li devia deu mil talents. Com que no tenia amb què pagar, aquell senyor va manar que, per a poder satisfer el deute, el venguessin com a esclau, amb la seva dona, els seus fills i tots els seus béns. Ell se li va llançar als peus i, prosternat, li deia: —Tingues paciència amb mi i t'ho pagaré tot. Llavors, compadit d'ell, el senyor deixà lliure aquell subordinat i li va perdonar el deute. Quan aquell home sortia, va trobar un dels seus companys que tan sols li devia cent denaris. L'agafà i l'escanyava dient: —Paga'm el que em deus. El company se li va llançar als peus i li suplicava: —Tingues paciència amb mi i ja t'ho pagaré. Però ell s'hi va negar i el va fer tancar a la presó fins que pagués el deute. Quan els altres companys van veure el que havia passat, els va saber molt de greu, i anaren a explicar-ho al seu senyor. Ell va fer cridar aquell home i li digué: —Servidor dolent, quan vas suplicar-me, et vaig perdonar tot aquell deute. ¿No t'havies de compadir del teu company, com jo m'havia compadit de tu? I, indignat, el va posar en mans dels botxins perquè el torturessin fins que hagués pagat tot el deute. Igualment vos tractarà el meu Pare celestial si cadascú no perdona de tot cor el seu germà.

TREBALL INDIVIDUAL

1.- Per què ens costa tant perdonar? En quines situacions se't fa més difícil reconciliar-te amb els altres?

2.- Hi ha alguna cosa que et sorprengui i cridi l'atenció en aquesta paràbola? A qui representa el rei de la paràbola? ¿I els servents? Quin és el missatge que vol transmetre aquesta paràbola?

3.- Què significa la xifra «setanta vegades set»? Et sents perdonat per Déu? Conte alguna experiència en el grup.

4.- Com pot ajudar aquesta experiència de perdó a superar les picabaralles i a tenir les mateixes actituds que Jesús demana en aquest passatge?
